

STATSMINISTERENS TALE VED MINNEGUDSTJENESTE FOR SENATOR
HUBERT HUMPHREY TIRSDAG 24. JANUAR 1978

Amerika har mistet en folkekjær politisk leder og statsmann.

Norge har mistet en god venn i Amerika.

I sitt eget land var senator Hubert Humphrey kjent som "den glade kjemper" (the Happy Warrior). En utrettelig forkjemper var han i alle gode krefters tjeneste både nasjonalt og internasjonalt,

- i arbeidet til beste for demokratiske styreformer,
- for økonomisk og sosial rettferd,

- 2 -

- for menneskerettighetene og
- for mellomfolkelig fred og samarbeid.

Alltid gikk han på med den samme ukuelige optimisme; et tilbakeslag så bare ut til å ildne ham til fornyet og forsterket innsats. Ikke en gang de siste års sykdom lot til å knekke hans gode humør, iallfall ikke det gode humør han til enhver tid ønsket å meddele andre.

Hubert Humphreys liv i amerikansk politikk spente over et langt tidsavsnitt rikt på dramatiske begivenheter, men også rikt på drøm og dåd i det byggende arbeid.

Som så mange amerikanske politikere av hans generasjon var hans politiske holdning preget av personlige erfaringer fra depresjonsårene på 1930-tallet. Sin inspirasjon hentet

han i president Franklin Delano Roosevelts sosiale og økonomiske reformpolitikk. Meget av hans eget politiske arbeid bestod i å føre arven fra Roosevelt videre. Han tilpasset dens idealer og praktiske målsettinger til et amerikansk samfunn i rask og ofte dyptgripende utvikling og forandring.

Den jevne amerikaners velferd, materielt og kulturelt, var alltid hans siktepunkt. Han var seg meget bevisst at velstand ikke ville kunne trygge freden i det amerikanske samfunn om ikke de store underpriviligerte grupper var en del av den.

Derfor ble han en av amerikansk fagbevegelses fremste målsmenn i Kongressen i Washington;

derfor ble han en krumtapp i lovgivningsarbeidet for

å styrke den fargede befolknings rettigheter og muligheter.

Senator Hubert Humphrey vokste opp i et innvandrerhjem, som så mange andre amerikanere. Også på denne måte var hans liv en del av den amerikanske virkelighet. Hans barndomsår på prærien i Sør-Dakota med en irskættet far og en norskfødt mor ga ham også opplevelser som skulle bli bestemmende for hans politiske arbeid, igjen både nasjonalt og internasjonalt.

Det var for å hedre sin meget kjære mor og for å bekrefte hva innvandrerarven hadde betydd for ham, at senator Humphrey kom til Norge siste gang i 1975 for å være med på å feire 150-års jubileet for den organiserte norske utvandring til Amerika. Han ga jubileumsfeiringen liv og verdighet.

Det er med takknemlighet og ærbødighet at jeg på
Regjeringens vegne slutter meg til de mange som over hele
verden hedrer senator Hubert Humphreys minne.